

Sygn. akt II Ka 295/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2013r

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Anna Łaszcznych

Sędziowie: SO Magdalena Dąbrowska

SO Ryszard Warda /spr./

Protokolant: Marlena Achcińska

przy udziale Prokuratora Prok. Okr.: Ewy Budzińskiej

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2013r na rozprawie

sprawy **N. R.**

oskarżonej z art. 278§5 kk i art. 275§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk i in.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 3 lipca 2013r w sprawie o sygn. akt II K 753/11

orzeka:

1. ***zaskarżony wyrok zmienia w pkt. VII ppkt. 2 w ten sposób, że za podstawę skazania oskarżonej N. R. za czyn opisany w pkt. V aktu oskarżenia przyjmuje art. 278§5 kk w zw. z art. 278§1 kk w zb. z art. 275§1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk, zaś za podstawę wymiaru kary art. 278§5 kk w zw. z art. 278§1 kk w zw. z art. 11§3 kk,***
2. ***w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną,***
3. ***kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.***

Sygn. akt II Ka 295/13

UZASADNIENIE

N. R., R. K. i K. R. zostali oskarżeni o to, że w dniu 7 kwietnia 2011r w W. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami wzięli udział w pobiciu K. S. w ten sposób, iż zadawali mu uderzenia pięściami w głowę oraz kopali po całym ciele, powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci tępego urazu jamy brzusznej z krwawieniem do jamy otrzewnej i krwiakiem podtorebkowym śledziony oraz narażając go tym na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia, tj. o czyn z art. 158§1 kk.

Nadto N. R. została oskarżona o to, że w dniu 7 kwietnia 2011r w W. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia należących do K. S. dokumentów w postaci dowodu osobistego o numerze (...) wydanego przez Burmistrza W., prawa jazdy o numerze (...) wydanego przez Starostę (...), książeczki wojskowej Seria (...) wydanej przez (...) w W., a także karty do bankomatu banku (...) o numerze (...), a następnie nie później niż 8 kwietnia 2011r w miejscu swego

zamieszkania w W. dokonała ich zniszczenia poprzez pocięcie nożyczkami, tj. o czyn z art. 278§5 kk i art. 275§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk.

Sąd Rejonowy w Wyszkowie wyrokiem z dnia 3 lipca 2013r wydanym w sprawie II K 753/11 oskarżoną N. R. uznał za winną dokonania zarzucanych jej w akcie oskarżenia czynów i za to na mocy art. 158§1 kk, za czyn opisany w punkcie I aktu oskarżenia, skazał ją i wymierzył jej karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na mocy art. 278§5 kk w zb. z art. 275§1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk, za czyn opisany w punkcie V aktu oskarżenia, skazał ją i na mocy art. 276 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył jej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Tak orzeczone kary Sąd Rejonowy połączył i na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk oskarżonej wymierzył karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 69§1 i §2 kk oraz art. 70§1 pkt. 1 kk Sąd I instancji wykonanie orzeczonej oskarżonej kary łącznej warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat oraz na zasadzie 71§1 kk orzekł wobec niej karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł.

Na mocy art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 17 kwietnia 2011r do dnia 2 czerwca 2011r przyjmując, iż jeden jego dzień odpowiada dwóm stawkom dziennym grzywny. Orzekając o kosztach postępowania, Sąd zasądził od oskarżonej kwotę 600 zł tytułem opłaty oraz obciążył ją pozostałymi kosztami związanymi z jej udziałem w sprawie.

Powyższy wyrok w części dotyczącej N. R. zaskarżył oskarżyciel publiczny. Na podstawie art. 427§2 kpk i art. 438 pkt. 1 kpk orzeczeniu temu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 11§2 i 3 kk poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na wymierzeniu oskarżonej kary na podstawie art. 276 kk w zw. z art. 11§3 kk wobec skazania jej za występki z art. 278§5 kk i art. 275§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk, w sytuacji, gdy z treści art. 11§2 i 3 kk wynika jednoznacznie, iż jeśli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów, zaś karę wymierza na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą.

Stawiając powyższy zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie jako podstawy wymiaru orzeczonej w stosunku do N. R. kary, za drugi z zarzucanych jej czynów, art. 278§5 kk w zw. z art. 11§3 kk i utrzymanie wyroku w pozostałej części w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodzić się trzeba z autorem apelacji, iż zaskarżony wyrok zapadł z obrazą art. 11§3 kk. Uwzględnienie wniosku o zmianę orzeczenia w proponowanym kształcie jest jednak niezasadne.

W myśl art. 11§3 kk jeżeli czyn sprawcy wyczerpuje znamiona określone w dwóch lub więcej przepisach ustawy karnej, Sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów, zaś wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą.

Niekwestionowane we wniesionym środku zaskarżenia było, iż oskarżona zastała uznana za winną czynów z art. 278§5 kk w zb. z art. 275§1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk (czyn V z aktu oskarżenia).

Porównując zagrożenia ustawowe wspomnianych wyżej przepisów stwierdzić należy, iż przepisem zagrożonym najsurowszą karą jest art. 278§5 kk, który sankcjonowany jest karą pozbawienia wolności w rozmiarze od 3 miesięcy do 5 lat i jako taki winien być przyjęty przez Sąd I instancji za podstawę wymiaru kary. Orzeczenie kary dla N. R. w oparciu o art. 276 kk naruszało zatem przepis art. 11§3 kk.

Przepis art. 278§5 kk jest dyspozycją, która w przypadku stwierdzenia kradzieży energii, bądź bankomatowej karty magnetycznej odsyła do przepisu art. 278§1 kk określającego typ podstawowy kradzieży, przepisu art. 278§3 kk opisującego wypadek mniejszej wagi oraz przepisu art. 278§4 kk wprowadzającego zasadę ścigania na wniosek w przypadku popełnienia przestępstwa kradzieży na szkodę osoby najbliższej. Zabieg redakcyjny przyjęty w tym

przepisie każdorazowo wymusza na Sądzie orzekającym wskazanie w podstawie skazania i następnie w podstawie wymiaru kary art. 278§5 kk w związku z właściwą normą zasadniczą. W przedmiotowej sprawie normą tą będzie typ podstawowy przestępstwa kradzieży.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy wydając wyrok reformatoryjny, oprócz dokonania zmiany postulowanej przez apelującego, na mocy art. 455 kpk poprawił błędną kwalifikację prawną czynu przypisanego oskarżonej. Rozstrzygnięcie to w żaden sposób nie zmienia ustaleń faktycznych, bowiem z treści zaskarżonego wyroku jednoznacznie wynika, iż zachowanie oskarżonej nie stanowiło wypadku mniejszej wagi, ani nie było ścigane w trybie wnioskowym.

Mając na uwadze art. 626§1 kpk Sąd kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążył Skarb Państwa.